USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Gabriely Kučerové a soudců Mgr. Jiřího Čurdy a JUDr. Jiřího Švehly ve věci

žalobkyně: **Základní škola a mateřská škola Brno, Vedlejší 10, příspěvková organizace**, IČO 60555823
sídlem Vedlejší 655/10, 625 00 Brno
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Vankem
sídlem Moravské náměstí 690/15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: [redacted] narozený [redacted], IČO [redacted]
bytem a místem podnikání [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Davidem Hladíkem
sídlem Smilova 356, 530 02 Pardubice

o ochranu dobrého jména právnické osoby, **k odvolání žalobkyně** proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 22. 5. 2024, č. j. 55 Cm 12/2023-229,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným rozsudkem zamítl žalobu s tím,
- aby byla žalovanému uložena povinnost zajistit odstranění článku s názvem „[redacted]“ ze dne 10. 10. 2022, dostupného na https://[redacted]cz/6700-2/ (výrok I.),
- aby byla žalovanému uložena povinnost zajistit odstranění internetového odkazu ze dne 12. 10. 2022 na článek dostupný na https://[redacted]6700-2/ z facebookového profilu https://www.facebook.com/[redacted] a to včetně veškerých komentářů pod tímto odkazem (výrok II.)
- aby žalovanému byla uložena povinnost zajistit odstranění článku s názvem „[redacted] 1. část“ ze dne 12. 1. 2023, dostupného na https://[redacted]cz/[redacted] (výrok III.),
- aby žalovanému byla uložena povinnost zajistit odstranění internetového odkazu ze dne 12. 1. 2023, na článek dostupný na https://[redacted]cz/[redacted]/ z facebookového profilu https://www.facebook.com/[redacted] a to včetně veškerých komentářů pod tímto odkazem (výrok IV.),
- aby žalovanému byla uložena povinnost zajistit odstranění článku s názvem „[redacted] 2. část“ ze dne 22. 1. 2023, dostupného na https://[redacted]cz/[redacted]2.cast/ (výrok V.),
- aby žalovanému byla uložena povinnost zajistit odstranění internetového odkazu ze dne 22. 1. 2023, na článek dostupný na https://[redacted]cz/[redacted]-2.cast/ z profilu https://www.facebook.com/[redacted] a to včetně veškerých komentářů pod tímto odkazem (výrok VI.) a

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

- uložil žalobci nahradit žalovanému náklady řízení v částce 47 432 Kč (výrok VII.).

2. Vyšel přitom z tvrzení uvedených v žalobě, kde žalobkyně tvrdila, že žalovaný je lektorem v oblasti výchovy a vzdělávání, autorem knih o moderních vzdělávacích metodách. Na svých webových stránkách [redacted].cz zveřejnil dne 10. 10. 2022 článek s názvem „[redacted], který pak sdílel na svém profilu facebook.com/[redacted] na sociální síti Facebook. Článek je napsán bulvárním způsobem a obsahuje celou řadu nepravdivých či hrubě zkreslených skutečností, které zasahují do dobrého jména školy. Článek žalovaného vyvolává dojem, že na škole docházelo třídní učitelkou k šikaně žáka, kterého autor uvádí pod pseudonymem [redacted]. Žalovaný v článku bez svolení zveřejnil jméno a příjmení ředitele školy [redacted] a třídní učitelky žáka [redacted] O řediteli školy a třídní učitelce v článku například tvrdí, že lidsky selhali, jsou nekompetentní pro výkon práce nebo že se uchylují k estébáckým metodám. Žalovaný dále hovoří o třídní učitelce jako o arogantní a neprofesionální, mimo jiné uvádí, že žáka soustavně diskriminovala, chovala se podle a nečestně. Žalovaný uvádí název školy a stylizovanou fotografii budovy školy. Dne 12. 10. 2022 zveřejnil žalovaný na témže místě odkaz na svůj článek. Jeho profil na Facebooku má bezmála 22 tisíc sledujících. Ke dni 6. 1. 2023 byl odkaz na pomlouvačný článek na sociální síti Facebook 98x sdílen, díky čemuž se s jeho obsahem mohlo seznámit velké množství osob. Vysokou škodlivost článku spatřuje žalobkyně i v tom, že žalovaný se dlouhodobě prezentuje jako odborník na danou oblast. Způsob prezentace tvrzených nedostatků, který v článku použil, je ovšem nevhodný a nevědecký. Celý článek je sepsaný bulvární formou, vychází z tvrzení pouze jedné ze stran, navíc nepravdivých, narativ článku je agresivní, vytváří zkreslující dojem o zavrženíhodném postupu zaměstnanců školy ve snaze zapůsobit na emoce čtenáře. Dne 21. 10. 2022 byl žalovaný vyzván prostřednictvím právního zástupce žalobkyně k odstranění článku a k omluvě. Žalovaný článek odmítl odstranit s tím, že mu mají být zaslány podklady k věci, které by prokázaly, že škola postupovala řádně. Škola nemá povinnost třetím osobám cokoliv dokládat, dokonce bez právního důvodu ani nemůže sdělovat třetím osobám informace o průběhu vzdělávání a vzdělávacích potřebách žáka. Žalovaný uvedl, že v případě sousloví „estébácké metody" možná použil příliš silný slovník a toto sousloví smazal. V ostatním zůstal článek beze změny. Dne 31. 10. 2022 žalobkyně prostřednictvím právního zástupce opětovně vyzvala žalovaného k odstranění článku a upozornila na skutečnost, že článek je psaný agresivní bulvární formou a nejedná se o článek odborníka. Na základě této výzvy žalovaný upravil název článku na „[redacted]. Částečně anonymizoval jména a příjmení zaměstnanců školy tak, že použil iniciály jména a příjmení. Změnil strukturu článku, který nyní rozděluje na části „[redacted]" a hodnocení autora článku. Žalovaný ale nečiní tak důsledně, nadále nekriticky přejímá tvrzení matky žáka a vyvolává dojem, že docházelo k šikaně žáka. Dále ponechává fotografii budovy školy, v odkazu na Facebooku se stále zobrazuje původní název článku „[redacted] a fotografie školy. Bez ohledu na skutečnost, že žalovaný následně znění článku změnil, tento článek již při svém vydání vyvolal zásah do práv školy, čtenáři si článek přečetli v původním znění. Skutečnost, že autor článek změnil, neměla na rozsah zásahu do práv školy prakticky žádný vliv. Na facebookovém profilu se pak v důsledku neobjektivně sepsaného článku objevuje celá řada nenávistných článků vůči škole a jejím pracovníkům. Pokud se žalovaný snaží přispět ke zlepšení vzdělávání v zemi, je jeho cíl jistě chvályhodný, zvolený způsob je však nevědecký a místo kýženého výsledku poškozuje práva třetích osob. Zveřejněním předmětného článku došlo k zásahu do dobré pověsti školy.

3. Žalovaný uvedl, že na základě svého pedagogického a psychologického vzdělání od roku 2000 lektoruje semináře pro sborovny základních a středních škol a vzdělávací instituce. Zabývá se pedagogicko-psychologickými tématy, jako jsou [redacted] Alternativní výukové metody, Třídní klima, Hodnocení a sebehodnocení žáků, Odměny a tresty ve školní praxi, Vedení třídní schůzky a rozhovor s rodičem a další. Za školní rok žalovaný lektoruje desítky seminářů a školení, ke kterým často vytváří i metodické materiály, učební texty. Žalovaný mimo jiné bloguje na webové stránce

www.[redacted].cz i jinde aktuální školská témata a vede facebookovou stránku [redacted], pro učitele realizuje i webináře a píše odborné knihy. Žalovaný uvedl, že není bulvárním novinářem, ani se nesnaží získat prostředky z reklam v důsledku návštěvnosti jím spravovaných stránek, naopak všemi texty zveřejněnými na blogu se snaží přispět ke zkvalitnění vzdělávacího systému České republiky analýzou příkladů dobré i špatné praxe. Protože nejde o vědecký text, používá žalovaný různé literární prostředky, někdy i expresivní, ale stále jde o odborný pohled na různá témata a případy. Blog [redacted] který žalovaný píše, čte pravidelně např. školský ombudsman [redacted] a jeho vládní zmocněnkyně pro lidská práva [redacted] a mnozí další odborníci a nikdo ho jako bulvární nikdy nehodnotil. Pokud se týká předmětné věci, žalovaný nesporuje uvedené skutečnosti, že 10. 10. 2022 na webových stránkách byl zveřejněn článek s názvem „[redacted]", který dále sdílel na jím spravovaném facebookovém profilu. V tomto znění však článek již není veřejně dostupný. Žalovaný rovněž nesporuje ani skutečnost, že k výzvě žalobkyně článek ze dne 21. 10. 2022 a následně 31. 10. 2022 upravil, a to tak, že anonymizoval zúčastněné subjekty tak, že z článku nelze seznat o jaké subjekty se jedná, tedy ani to, že se jedná o žalobkyni, texty jsou označeny jasně, takže není zaměnitelné, kdy jde o slova zákonného zástupce žáka, označeného jako maminka, a kdy jde o komentář žalovaného, označeného jako [redacted]. Aktuální znění článku na webových stránkách www[redacted]cz je totožné se zněním článku na č.l. 15 a 16 spisu. Toto znění je psáno formou vyprávění anonymní maminky o navštěvování školy jejím synem a komentováno žalovaným z pozice odborníka na vztahy mezi učitelem a žákem. Vzhledem k petitu žaloby, požadavek na odstranění článku z 10. 10. 2022 z webových stránek a odstranění odkazu z 12. 10. 2022 z facebookového profilu, je již tak ze samé podstaty požadavkem neoprávněným a nerealizovatelným, neboť jak sama žalobkyně uznává, tento článek na webových stránkách již v původním znění není. Pokud by předmětem řízení měl být článek v aktuálním znění dostupném na webové stránce [redacted]cz, není možné, aby tento způsobil újmu na dobré pověsti žalobkyně, když tato osoba v něm není nijak označena ani jmenována. Stejně tak i jména zúčastněných osob jsou skryta za iniciály a změněna. Anonymizovaný text žádné jméno nepoškozuje, neboť žádné ani nejmenuje. S odkazem na znění § 135 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.") a na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2448/2007 žalovaný uvádí, že jeho text slouží pro vědecké účely či tiskové obdobné zpravodajství a nejedná se proto o zásah protiprávní. Text článku se snaží přispět ke zkvalitnění vzdělávacího systému odbornou analýzou příkladů dobré i špatné praxe. Z e-mailové korespondence mezi právním zástupcem žalobkyně a žalovaným je zřejmé, že cílem článku není poškodit či pomlouvat školu nebo učitele, ale analyzovat vzniklou situaci a vyslovit názor možného řešení. Žalovaný neuváděl nepravdivé údaje o žalobkyni, vychází z tvrzení a podkladů poskytnutých mu matkou žáka a nejedná o pouhý subjektivní názor, ale o názor potvrzený i zprávou České školní inspekce (dále jen „ČŠI"). Žalovaný se vší odbornou erudicí, mimo jiné i jako autor disertační práce o klimatu třídy, tvůrce knih a textu o šikaně, má za to, že je nepochybné, že v předmětné třídě k šikaně žáků ze strany učitelky opravdu docházelo.

4. S odkazem na znění § 135 o. z. a judikaturu shrnul soud prvního stupně jaké skutečnosti byly mezi účastníky nesporné a co zjistil z jednotlivých provedených listinných důkazů a výpovědí svědků s tím, že *veškeré dokazování prováděl ke zjištění*, zda je důvodná námitka žalovaného o tom, že žalobkyně dobrou pověst nemá (*rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1385/2006* o tom, že dobrá pověst se u právnických osob presumuje až do doby, než je proveden úspěšně důkaz opaku). Dobrou pověst žalobkyně jako základní školy hodnotil z hlediska jejího chování v oblasti vzdělání a výchovy, a to na základě zkušeností osob, které s její činností přišly do kontaktu. Zejména se jedná o rodiče žáků a také například ČŠI, která má oprávnění posuzovat stížnosti třetích osob na školu. Při hodnocení vyšel *zejména* z výpovědí rodičů dětí (svědci [redacted] ředitele školy a listinných důkazů, týkajících se šetření ČSI na základě stížností z roku 2018, 2022 a 2023. Na základě jejich zhodnocení soud prvního stupně uzavřel, že žalobkyně jako právnická osoba pohybující se v oblasti výchovy a vzdělávání dobré pověsti nepožívá, a tudíž

se nemůže domáhat její ochrany. K důkazu peticemi rodičů na podporu třídní učitelky soud prvního stupně nepřihlédl, neboť podle něj nemají žádnou vypovídací hodnotu ve vztahu k existenci dobré pověsti školy. Neprovedení dalších blíže nespecifikovaných důkazů odůvodnil tím, že provedenými důkazy byl skutkový stav dostatečně prokázán. Náhradu nákladů řízení přiznal plně úspěšnému žalovanému podle § 142 odst. 1 zákona č 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve struktuře popsané v bodě 36. odůvodnění.

5. Proti rozsudku se včas odvolala žalobkyně. Podle ní nepostupoval soud prvního stupně správně, pokud svůj závěr o tom, že žalobkyně nepožívá dobré pověsti, založil pouze na výpovědích rodičů žáků, navržených žalovaným, zatímco výslechy rodičů navržených žalobkyní (a a neprovedl (s výjimkou paní s odůvodněním, že paní učitelka se nevhodně chovala pouze k některým rodičům a žákům. To ovšem znamená, že žalovaným navržení svědci nejsou nestranní, mají zájem na výsledku věci. Žalovaný navíc v době probíhajícího sporu o věci zavádějícím způsobem informoval na svém facebookovém profilu, čímž mohl na svědky působit. K listině na podporu paní učitelky žalobkyně uvádí, že tato byla sepsána dne 16. 5. 2022 nejspíš paní , a podepsali ji všichni rodiče, kromě zákonných zástupců žáků a Soud prvního stupně důkaz touto listinou také nesprávně interpretoval. Pokud měl pochybnosti o jejím obsahu či způsobu chování žáka a jeho rodičů, měl provést výslechy navržených svědků a resp. ohledně žákyně svědků Soud prvního stupně také neprovedl podle žalobkyně zásadní důkaz zprávou z Pedagogicko-psychologické poradny Břeclav (dále jen „PPP Břeclav“) z šetření, které v předmětné třídě proběhlo 12. 10. a 17. 10. 2023, kde se k paní učitelce vyjadřují žáci pozitivně a vyjadřují se také k chování spolužáků a které hodnotí negativně (psychické i fyzické ataky vůči spolužákům). Soud rovněž nevzal dostatečně v úvahu způsob komunikace paní s učitelkou, z níž je zřejmé, že matka na snahu o řešení problémů jejího syna reagovala negativně. Obdobné to bylo i v případě Žalobkyně je přesvědčena, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by škola nedostatečně šetřila stížnosti rodičů na chování paní učitelky když byla provedena celá řada interních šetření, ale i externí ze strany PPP Břeclav a nebylo také prokázáno, že by ve škole docházelo k šikaně.

6. Podle žalobkyně není správný závěr soudu prvního stupně o tom, že nepožívá dobré pověsti. K tomu uvádí, že dobrá pověst je vytvářena na základě zkušeností, které s právnickou osobou mají třetí subjekty. Škola žalobkyně má přes 650 žáků a 117 zaměstnanců. Naprostá většina žáků je s ní spokojena. Pokud si jednotky rodičů stěžují na chování jednoho ze 117 zaměstnanců, není možné z takto zjištěného stavu dovozovat, že škola nemá dobrou pověst. Navíc je třeba připomenout, že se za učitelku postavili rodiče, když sepsali petici a rovněž její oblíbenost mezi žáky vyplývá i z nezávislého šetření paní z PPP Břeclav. V předmětné věci rovněž není možno dovodit, že by ČŠI se žalobkyní měla „negativní zkušenost“. Úkolem kontrolního orgánu je upozorňovat na slabá místa a metodicky vést školu. Jeho zástupci ročně provedou v celé zemi stovky kontrol, jedná se tedy o běžnou situaci. Pokud by dobrou pověst neměla mít škola, u které inspekce zjistila nějaké pochybení, pak by většina škol v České republice neměla dobrou pověst. Např. v roce 2022/2023 prošetřil Jihomoravský inspektorát 28 stížností podaných zákonnými zástupci dětí, z nich 24 bylo důvodných alespoň v jednom bodě, tzn. 86 %. To, že je stížnost důvodná však nutně neznamená, že by někdo ve školách „ubližoval dětem“. Stížnost je vyhodnocena jako důvodná prakticky při jakékoliv události či nedorozumění, které by mohlo mít vliv na vzdělávání dítěte nebo komunikaci s rodiči, a to z důvodu, že škola nese odpovědnost za kvalitu vzdělávání. Kdyby však inspekce zjistila závažná porušení povinností, mohla by podle školského zákona navrhnout odvolání ředitele, což se však nestalo. Naopak, škola na základě zjištěných pochybení přijala opatření, o kterých řádně informovala svého zřizovatele. Pro posouzení, zda má určitý subjekt dobrou pověst je důležité, jak ji vidí běžný rodič či žák, nikoliv

jen několik osob, které mají zájem na výsledku sporu a zjevně neodrážejí náladu ostatních žáků a rodičů. Jestliže soud prvního stupně uzavřel, že žalobkyně nemá dobrou pověst, protože zjistil, že 1 ze 117 zaměstnanců školy postupoval nesprávně vůči 4 žákům za období 9 let, kdy za tu dobu provedla inspekce 2 důvodná šetření stížností, právně věc posoudil nesprávně. Soudem zjištěné porušení povinností školy (s nímž se navíc žalobkyně neztotožňuje) je pouze výjimečného charakteru nikoliv z pohledu zkušeností „masy" žáků, která školu spokojeně navštěvuje a nemůže tedy vést k závěru, že škola nemá dobrou pověst.

7. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek a žalobě v plném rozsahu vyhověl.

8. Žalovaný považuje napadený rozsudek za věcně správný. Poukazuje na to, že závěr o tom, že žalobkyně nemá dobrou pověst byl založen nejen na svědeckých výpovědích rodičů „problematických" žáků, ale i na zprávách ČŠI a výpovědi ředitele a dalších osob. Šetření [redacted] z PPP Břeclav není podle žalovaného relevantní, protože bylo provedeno mimo dobu, kdy bylo potřebné, když maximální odstup od posuzované události jsou tři měsíce. Žalovaný také nesouhlasí s tvrzením, že škola vždy na základě zjištění inspekce přijala opatření, o nichž informovala svého zřizovatele. Naopak bylo prokázáno, že ředitel před rodiči výsledky šetření bagatelizoval a dokonce písemným pokynem nařídil učitelům své školy pravý opak. Podle žalovaného není nijak důkazně podloženo tvrzení žalobkyně, že naprostá většina z jejích 650 žáků a jejich rodičů je se školou spokojena. Má také za to, že ve škole s dobrou pověstí by i jeden jediný případ šikany dětí ze strany učitele vedl k disciplinárnímu řízení s danou učitelkou. Benevolentní přístup ředitele žalobkyně k podobným excesům je však veřejně známý a škola nemá dobrou pověst dlouhodobě. Nelze tedy dokládat, že jen kvůli tomu, že další stížnosti nejsou veřejně známy a neprošetřila je ČŠI, je pověst školy bezchybná. Podle žalovaného není a zmiňované blogy, jež jsou předmětem tohoto řízení, ukázaly jen nejhorší excesy. Dále se žalovaný vyjadřuje k dalším podmínkám existence zásahu do dobré pověsti právnické osoby a způsobilosti předmětných textů zasáhnout do pověsti žalobkyně jako osoby veřejného zájmu s poukazem na svobodu projevu jako jednoho ze základních kamenů demokratické společnosti.

9. Z uvedených důvodů žalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně, a dospěl k závěru, že zde nejsou dány podmínky pro jeho potvrzení (§ 219 o. s. ř.) nebo změnu (§ 220 o. s. ř.). Odvolací soud na tomto místě považuje za nutné konstatovat, že soud prvního stupně zamítnutí žaloby založil *výhradně* na svém závěru, že *provedenými důkazy byla vyvrácena domněnka, že žalobkyně* (jako jinak presumovaně každá právnická osoba) *má dobrou pověst, takže (když ji nemá) se nemůže domáhat její ochrany*. S ohledem na tento závěr se soud prvního stupně věcně žalobou nezabýval (tj. neřešil otázku, zda zveřejněním předmětných článků bylo do dobré pověsti žalobkyně neoprávněně zasaženo). Z uvedeného plyne, že předmětem odvolacího řízení mohla být pouze otázka, zda je závěr o tom, že žalobkyně jako škola (nikoliv její jednotliví zaměstnanci) dobrou pověst nemá, správný či nikoliv.

11. K tomu odvolací soud nejprve považuje za důležité upřesnit, resp. jednoznačně uvést, že („předběžná") otázka (ne)existence dobré pověsti žalobkyně musí být logicky posuzována *výlučně* k okamžiku *před zveřejněním článků*, jejichž odstranění z internetu se žalobkyně touto žalobou domáhá, protože právě jejich zveřejněním mělo být do (tehdejší) dobré pověsti žalobkyně zasaženo. Podle žalobních tvrzení byl první z článků zveřejněn dne 10. 10. 2022, který je tedy z výše uvedeného časového hlediska rozhodným dnem, když každý den následující už mohly předmětné články žalovaného vnímání žalobkyně z pohledu níže uvedených třetích osob ovlivnit.

12. Dále odvolací soud konstatuje, že otázku, zda určitý subjekt (zde škola) má dobrou pověst, je třeba posuzovat podle toho, jak jej *vnímají třetí osoby zvenčí*. Jinými slovy řečeno, to znamená, že při zjišťování existence dobré pověsti nelze vycházet (vůbec nebo alespoň nikoliv jen) z toho, jak daný subjekt vnímají osoby, které měly být přímo dotčeny jeho jednáním, jež je v předmětných článcích řešeno, neboť takové osoby nejsou *vně* tohoto subjektu (ohledně tohoto tvrzeného jednání), ale musí se vycházet z toho, jak tento subjekt vnímají osoby skutečně nezúčastněné, a tedy nezávislé, u nichž nelze předpokládat zájem na výsledku tohoto řízení. Z uvedených důvodů proto odvolací soud uvádí, že ačkoliv považuje za důvodnou odvolací námitku žalobkyně o tom, že soud prvního stupně nepostupoval správně, pokud v řízení provedl převážně jen důkazy, které navrhl k prokázání svých tvrzení žalovaný (zejména výslechy rodičů chováním třídní učitelky „postižených" žáků), zatímco svědky či další důkazy navržené žalobkyní, až na výjimky, nikoliv, pro posouzení (předběžné otázky) existence dobré pověsti žalobkyně (v době před zveřejněním článků) nemá toto pochybení větší význam (jakkoliv by mělo význam pro posouzení důvodnosti žaloby z pohledu pravdivosti tvrzení z předmětných článků, takže v dalším řízení by mělo dojít k nápravě). Jelikož břemeno tvrzení a důkazní břemeno (§ 101 odst. 1 o. s. ř.) k vyvrácení domněnky existence dobré pověsti, která se jinak předpokládá, má v tomto sporu žalovaný, a z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že v něm schází tvrzení (a důkazy), důležitá pro posouzení zmíněné předběžné otázky, usnesením ze dne 5. 3. 2025, č. j. 3 Cmo 50/2024-259 žalovaného vyzval, aby: „*doplnil tvrzení a důkazy k vyvrácení domněnky (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006 nebo ze dne 6. 9. 2011, sp. zn. 30 Cdo 149/2010), že žalobkyně (škola jako celek) měla před zveřejněním předmětného článku v očích místní široké veřejnosti (nejen rodičů dětí, jež měly být tvrzeným nevhodným chováním paní učitelky Břenkové dotčeny) dobrou pověst.*"

13. V reakci na výzvu soudu žalovaný jednak vyslovil s odkazem na *rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1385/2006* názor, že za *veřejnost* je třeba v souzené věci považovat zejména bývalé a současné žáky školy a jejich rodiče, takže závěr soudu o neexistenci dobré pověsti žalobkyně, čerpaný zejména (ale nikoliv jen) z negativních zkušeností některých rodičů, je závěr správný. Pokud však odvolací soud je jiného názoru, žalovaný provedl hlubší analýzu veřejně dostupných příspěvků a dat na sociálních sítích a internetových stránkách www.hodnoceniskol.cz, informací zveřejňovaných ČŠI a osobních názorů rodičů a žáků (některé výstupy navrhl a založil do spisu jako důkazy), z nichž podle něj plyne, že škola reprezentována svým ředitelem dobré pověsti nepožívá.

14. Odvolací soud navržené důkazy (č. l. 264 až 268) na jednání, konaném dne 15. 4. 2025 provedl (§ 213 odst. 4 o. s. ř.) a jejich zhodnocením uzavřel, že domněnku existence dobré pověsti žalobkyně v době před zveřejněním předmětných článků nejsou s to vyvrátit. Zčásti je tomu tak proto, že se jedná o nedatované příspěvky skutečných nebo dokonce fiktivních osob do diskuse na sociálních sítích, z jejichž obsahu buď plyne, že se zabývají událostmi, které se staly *po* rozhodném dni (*např. příspěvek* [redacted] */č. l. 264/, v němž se píše o tom, že se školou „bojovala" od listopadu 2023*) nebo z nich vůbec není zřejmé, o jakém období se v nich hovoří, nebo se ještě navíc zabývají převážně kritikou jiné školy (*prohlášení paní* [redacted] *z 17. 3. 2025 /č. l. 265 rub/, v němž zejména hovoří o nedobrých praktikách ZŠ* [redacted] U všech příspěvků a vyjádření rodičů či bývalých žáků je přitom zjevné, že jsou vytvořené až po uveřejnění, a zjevně i přečtení, předmětných článků (*jejichž obsah mohl tedy autory ovlivnit*), resp. reference žalovaného o průběhu tohoto řízení (*viz příspěvek žalovaného na jeho blogu* [redacted] *z 4. 10. 2023 /č. l. 273/*) a jistě (*vyžádaná prohlášení paní* [redacted] *p.* [redacted] *a paní* [redacted] */č. l. 265 rub až 268/*), nebo velmi pravděpodobně vytvořené na základě výzvy žalovaného, kterou učinil na svém blogu [redacted] dne 9. 3. 2025 nebo jinak *v průběhu tohoto řízení* po doručení shora zmíněné výzvy odvolacího soudu (*viz důkaz na č. l. 272*). Ve shodě se žalobkyní je i odvolací soud názoru, že o neexistenci dobré pověsti školy nesvědčí ani její hodnocení na webu www.hodnoceniskol.cz (*printscreen výňatku z něj na č. l. 265*), když s ohledem na

anonymitu a neznámý počet „hodnotitelů“ tento důkaz nemá téměř žádnou vypovídací hodnotu. Podobné je to u, opět nedatovaného a časově i jinak nezařaditelného (za které konkrétní období byly stížnosti podány?), přehledu podaných, šetřených a důvodných stížností u 14 škol z Brna *(č. l. 265)*, když (pokud vůbec lze z počtu stížností nespokojených rodičů cokoliv dovodit o existenci dobré pověsti) u všech je počet stížností (z nichž některé mohou navíc pravděpodobně pocházet od rodičů, jichž se dotýká právě v tomto řízení řešené jednání dvou zaměstnanců školy) tak malý (od 1 do 4), že z něj nelze dovodit, že právě žalobkyně dobré pověsti nepožívá.

15. Z uvedeného plyne, že odvolací soud po doplnění tvrzení ze strany žalovaného a provedení dalšího dokazování k němu uzavřel, že závěr o neexistenci dobré pověsti žalobkyně v době před zveřejněním předmětných článků není správný. Jelikož jde o závěr, na kterém bylo založeno napadené rozhodnutí soudu prvního stupně, nelze jinak, než uzavřít, že jde o rozhodnutí nesprávné. Protože, jak už výše uvedeno, nelze tuto nesprávnost napravit v odvolacím řízení, protože soud prvního stupně se věcně důvodností žaloby vůbec nezabýval, musel odvolací soud postupovat podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně zrušit a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. mu věc vrátit k dalšímu řízení. V něm se, vázán právním názorem odvolacího soudu v již uzavřené otázce existence dobré pověsti žalobkyně (§ 226 odst. 1 o. s. ř.), bude soud prvního stupně zabývat posouzením důvodnosti žaloby a po provedení potřebného dokazování ke každému uplatněnému nároku a jeho pečlivém zhodnocení znovu ve věci rozhodne a rozhodnutí řádně odůvodní.

16. V novém rozsudku rozhodne soud prvního stupně také o nákladech tohoto odvolacího řízení podle § 224 odst. 3 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o. s. ř.).

Praha 15. dubna 2025

JUDr. Gabriela Kučerová v.r.
předsedkyně senátu

[redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]